

Porcelán
(*Porcelaine*)

Standard F.C.I. č. 30 z / 18. 04.1997 / F

Text upraven Dr. Paschoudem
Překlad z francouzštiny: Helena Dvořáková

Původ: Francie

Datum uveřejnění platného standartu: 19. 10. 1964

Použití: honič

Klasifikace F:C:I: skupina 6 - honiči, barváři a plemena příbuzná
sekce 1.2 střední honiči
s pracovní zkouškou

Celkový vzhled: Pes používaný k lovu malé zvěře štváním. Je velmi ušlechtilý, velmi francouzský, připomínající velké honiče každým detailem svého vzhledu.

Hlava: Musí být typická, suchá a jemně modelovaná, celkově spíše dlouhá.

Část mozková:

Mozkovna: Široká mezi ušima, týlní hrbol oblý. Fronta je plná, dělicí rýha je patrná, ne však přehnaně výrazná.

Stop: Je vyznačen, není však výrazný.

Část obličejová:

Nos: Velký a výrazně černý. Nozdry otevřené.

Čenichová partie: Správné šířky, ani hranatá, ani špičatá. Nosní hřbet u kořene rovný, ke konci se mírně klene.

Pysky: Horní překrývá spodní, aniž by byl příliš volný nebo hrubý. Sliznice pysků je černá.

Oči: Oči normální velikosti, musí vypadat tmavé a ukryté pod nadočnicovými oblouky. Pohled je inteligentní a milý.

Uši: Uši jsou jemné, dobře se stáčejí, zakončení spíše do špičky, dosahující délky nosu. Jejich úzký úpon nesmí být nikdy zavěšen nad linií očí.

Krk: Je dost dlouhý a štíhlý, může mít nevelký lalok. Působí suše a napjatě.

Tělo:

Hřbet: Kohoutek je výrazný, hřbet široký a rovný.

Bedra: Jsou široká, mohutně osvalená, dobře spojená s hřbetem, nejsou přehnaně dlouhá.

Zád: Mírně šikmá, kyčelní hrboly jsou oddělené a mírně vystupující.

Hrudník: Je středně široký, ale hluboký.

Žebra: Vzhledem ke tvaru hrudníku jsou spíše protáhlá než plochá.

Slabiny: Mírně vtažené, plné.

Ocas: Správně nasazen, u kořene silný, ke konci se zeslabuje, je středně dlouhý, nikdy není na spodní straně osrstěný osinami (delší srst), je nesen mírně prohnutý.

Končetiny:

Hrudní končetiny: Jsou dost dlouhé, suché, ne přehnaně slabé, šlachy pevně uvázané. Jsou rovné.

Lopatky: Jsou to lopatky běžce, dlouhé, šikmé, svalnaté a suché.

Tlapky: mají tvar typický pro francouzského honiče, prsty jsou spíše dlouhé a suché, ale dobře sevřené. Polštářky jsou tvrdé a odolné.

Pánevní končetiny:

Stehna: Dlouhá, osvalení mají zřetelně modelované a suché, jsou středně široká.

Hlezna: Silná, nízko u země, normálně zaúhlená.

Pohyb: Živý a veselý. Cval lehký a vytrvalý.

Kůže: Jemná a pružná, mramorovaná četnými černými plotnami.

Zevnějšek:

Srst: Krátká, jemná, přiléhající a lesklá, bez lysin.

Zbarvení: krásně bílé s oranžovými plotnami okrouhlých tvarů, které nikdy netvoří plášť. Tyto plotny se vyskytují obvykle na místech, kde je kůže tmavě pigmentovaná. Oranžové stříkání na uších je velmi typické pro plemeno.

Výška: Pro psy v rozmezí 55 - 58 cm, pro feny v rozmezí 53 - 56 cm.

Chyby: Všechny odchylky od tohoto standardu jsou považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

Vylučující vady:

- v chybění typu
- v oči nebo nos světlý, příliš mnoho depigmentovaných míst
- v ocas s osinami (delší srstí)
- v srst tvrdá nebo hrubá
- v oranžový nebo žlutý plášť
- v oranžové plotny příliš výrazné, s odstínem do mahagonova, prošedivělé nebo promísené černou srstí. Oranžové světlejšího odstínu, stejně jako plotny zcela chybějící, nejsou žádoucí, ale nelze je považovat za vyřazující.
- v výška mimo hranice vymezené standardem, nicméně může být udělena výjimka psu (samci), jinak vynikajícímu, který je vhodný pro plemenitbu, v případě, že nepřekročí výšku 60 cm.
- v všechny chyby, omezující pracovní využití, jako je rachitida, špatné úhlení

N.B. Psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.